

See väide on jagatud neljaks väiteosaks (A-D):

- A: Haldussanktsioonid liikmesriigi määratud tähtaja jooksul loomade identifitseerimata ja registreerimata jätmise eest vastavalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 lõikele 3, koostoimes delegeeritud määruse nr 639/2014 artikli 53 lõikega 4, ei ole õigesti määratud.
 - B-D: Haldussanktsioonid seoses loomadega, kelle kohta on liikmesriigi abitaotluse kõikide kulutuste halduskontrolli käigus *a priori* kindlaks tehtud, et neid ei ole identifitseeritud ja registreeritud vastavalt delegeeritud määruse nr 640/2014 artikli 31 lõikele 3, ei ole õigesti määratud, kuivõrd Hispaania Kuningriik kohaldab rakendusmääruse nr 809/2014⁽⁴⁾ artikli 21 lõikest 4 tulenevat sellist taotlusteta süsteemi, milles on iseenesest välistatud igasugused EAGF-il tekkida võivad riskid.
2. Teine väide, et piisava kvaliteediga kohapealsete kontrollide (põhikontroll) tegemise kohta, sealhulgas osas, mis puudutab juhusliku valimi suurust, ei ole koostatud õiget statistikat ning et ei ole tehtud tõhusat rakendusmääruse nr 809/2014 artikli 34 kohast riskianalüüsi.

⁽¹⁾ ELT 2021, L 218, lk 9.

⁽²⁾ Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT 2014, L 181, lk 48).

⁽³⁾ Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT 2014, L 181, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT 2014, L 227, lk 69).

9. augustil 2021 esitatud hagi – BNetzA versus ACER

(Kohtuasi T-485/21)

(2021/C 401/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA) (Saksamaa) (esindajad: advokaadid U. Karpenstein ja K. Reiter)

Kostja: Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet (ACER)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja apellatsiooninõukogu 28. mai 2021. aasta otsus nr A-001-2021 (konsolideeritud) (edaspidi „vaidlustatud otsus“),
- teise võimalusena juhuks, kui Üldkohus ei tühista vaidlustatud otsust täies ulatuses, tühistada see otsus osas, milles sellega kinnitatakse kostja 30. novembri 2020. aasta otsuse nr 30/2020 alljärgnevalt loetletud osad ja sätted:
 - (i) I lisa artikli 1 lõike 1 teine lause, artikli 2 lõike 2 punkt j ja artikkel 3;
 - (ii) I lisa artikkel 7;
 - (iii) I lisa artikli 12 lõige 2;

(iv) kõik osad ja sätted, mis sõnaselgelt tuginevad punktides (i) kuni (iii) loetletud sätetele.

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide: Kulude jagamise meetoodika laiendamine teistele võrguelementidele kui piiriülesele võrguelemendile ei ole määruse (EL) 2019/943⁽¹⁾ artikli 16 lõike 13 ja määruse (EL) 2015/1222⁽²⁾ artikli 74 nõuetega kooskõlas. Igal juhul puudub nõutav õiguslik alus. Vähemalt tuletati kulude jagamise meetoodika kohaldamisala väärtalt talitluskindluse vajadustest ja saastaja maksab põhimõttest.
2. Teine väide: Tasakaalustamise keeld on eelkõige vastuolus määruse (EL) 2019/943 artikli 16 lõigetega 11 ja 13. Peale selle muudab see kulude jagamise meetoodika iseenesest vastuoluliseks.
3. Kolmas väide: Kostja poolt enda kriteeriumide põhjal ajutiselt lubatava taseme kindlaksmääramine õiguspärase ringvoogude jaoks on nii menetlus- kui materiaalsoõiguslikult liidu õigusega vastuolus. Menetlusõiguslikult rikub kostja põhivõrguettevõtjate ja liikmesriikide reguleerivate asutuste pädevust lubatava taseme kindlaksmääramisel. Lisaks kehtestab ta ajutiselt lubatava taseme, kuigi põhivõrguettevõtjad ei ole teinud nõutud analüüsi õiguspärase ringvoogude taseme kohta, mida on nõutud määruse (EL) 2019/943 artikli 16 lõike 13 teises lõigus. Materiaalsoõiguslikult on kulude jagamise meetoodika vastuolus määruse (EL) 2019/943 artikli 16 lõike 13 teises lõigus sätestatud nõudega määrata individuaalne lubatav tase kindlaks „iga pakkumispiirkonna piiri“ jaoks, sest see määrab ühtselt ja võrdsetes osades kindlaks lubatava taseme, mis on jagatud ringvooge põhjustavatele pakkumispiirkondadele. Vähemalt puudub kindlaksmääratud ajutiselt lubatud tasemel nõutav õiguslik alus.
4. Neljas väide: Kulude jagamise meetoodika aluseks võetud lähenemine, et võrgu ülekoormuse põhjuste kindlaksmääramisel kasutatakse eelistatult ringvoogusid võrreldes sisevoogudega, on vastuolus määruse (EL) 2019/943 artikli 16 lõikega 13. Peale selle loob see valesid stiimuleid. Samuti ei ole see kooskõlas õigluse põhimõtte ja diskrimineerimiskeeluga.
5. Viies väide: Kulude jagamise meetoodika on vähemalt nõutava kogumis hindamise korral liidu õigusega vastuolus. Lai kohaldamisala, tasakaalustamise keeld, väärt lubatav tase ja ringvoogude eelistamine sisevoogude ees on üksteisega seotud ja toetavad üksteist. Kogumis vaadelduna viivad need saastaja maksab põhimõtte, diskrimineerimiskeelu ja õigluse põhimõtte rikkumiseni. Peale selle on kulude jagamise meetoodika vähemalt oma tervikmõjuga liidu selle eesmärgiga vastuolus, et suurendada tuleb taastuvenergia osakaalu. Kulude jagamise meetoodika on tervikuna ebaproportsionaalne ja sellel puudub igal juhul nõutav õiguslik alus.
6. Kuues väide: Kulude jagamise meetoodikas sisalduv põhivõrguettevõtjate tingimusteta kohustus, töötada kaheteistkümne kuu jooksul pärast kulude jagamise meetoodika ülevõtmist välja muudatusettepanekud ja esitada need reguleerivatele asutustele loa saamiseks, on vastuolus määruse (EL) 2019/943 artikli 16 lõikega 13 ning määruse (EL) 2015/122274 artikli 74 lõike 6 punktiga b koostoimes artikli 9 lõikega 13.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/943, milles käsitletakse elektrienergia siseturgu (ELT 2015, L 158, lk 54).

⁽²⁾ Komisjoni 24. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1222, millega kehtestatakse võimsuse jaotamise ja ülekoormuse juhtimise suunised (ELT 2015, L 197, lk 24).